

Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У. 1948/10 (2007)
31.03.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Зоја Поповић председника већа, Стева Ђурановића и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са саветником суда Миром Стевић Капус, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, против решења Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско - правне послове број: 07 број 463-02-00182/2007-07 од 17.10.2007. године, уз учешће заинтересованог лица А.А. из ..., ... ул. ... бр. ... у предмету коришћења грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 31.03.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Организационе јединице за имовинско - правне и стамбене послове - Одсека за имовинско - правне послове општине Чукарица број 463-1275/2006-1У-02 од 28.02.2007. године, којим је ставом првим диспозитива утврђено право коришћења на неизграђеном осталом грађевинском земљишту означеном као кп.бр. ... старог премера, односно кп. бр. ... новог премера КО ..., површине 1573м² уписана у ЗКУЛ ... КО ..., земљишнокњижног корисника А.А., у корист именоване. Ставом другим диспозитива утврђено је да је право коришћења из става првог диспозитива тог решења у промету и да ће по правоснажности то решење послужити као основ за оверу уговора о промету права коришћења предметног земљишта, што је утврђено ставом трећим диспозитива.

У тужби поднетој 04.12.2007. године, Врховном суду Србије, која је заведена под бројем У 9899/07, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због битне повреде поступка и погрешне примене материјалног права. Указује да је одредбом члана 84. Закона о планирању и изградњи прописано да се само на неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној својини може утврдити право коришћења. Наводи да предметно земљиште није остало грађевинско земљиште, да се на њему не може конституисати право коришћења у складу са чланом 84. Закона о планирању и изградњи. Позива се на члан 69. став 2. Закона о планирању и изградњи, којим је изричито прописано да је јавно грађевинско земљиште у смислу овог закона земљиште које је планом донетим у складу са овим законом намењено за изградњу јавних објеката од општег интереса и за јавне површине или које је у државној својини, одакле јасно произилази да је земљиште обухваћено предметном парцелом јавно грађевинско земљиште. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу, остао је при разлозима из образложења оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересовано лице није дало одговор на тужбу.

Управни суд је преузео нерешене предмете Врховног суда Србије и окружних судова од 01.01.2010. године, а на основу члана 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) и чл. 29. ст. 1. и чл. 90. ст. 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09).

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе, одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао:

Тужба није основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је, одлуку као у диспозитиву истог донео са разлога што је након увида у списе предмета утврдио да је првостепени орган донео правилну и на закону засновану одлуку. Ово стога што је утврђено да се у списима предмета налази Увид у план за кп. бр. ... КО ..., издат од стране Градског Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове -

Сектор за спровођење планова и припрему за изградњу 1X-08 број 350.5-5034/2006 од 14.11.2006 године и на основу кога је утврђено да се према регулационом плану стамбеног насеља «...» у ... ("Сл. лист града Београда" бр. 24/95) земљиште обухваћено кат. парцелом ... КО ... налази највећим делом у површинама становања на изграђеним индивидуалним парцелама, а делом налазе у траси планиране саобраћајнице, као и да се према Генералном плану Београда 2021 ("Сл. лист града Београда" бр.27/03) земљиште налази највећим делом у подручју осталог грађевинског земљишта унутар грађевинског реона и преосталим делом у подручју јавног грађевинског земљишта а што произилази из обавештење 1X-08 број: 350.5-5037/2006 од 14.11.2006. године, које је дато на основу увида у Регулациони план стамбеног насеља "..." у ... ("Сл. лист града Београда" бр. 24/95). Поред тога, из копије плана издате од стране РГЗ - Служба за катастар непокретности бр. 953-2-1167/06 од 07.11.2006. године и извештаја општинског геометра бр. 1У-02 бр. 463-1275/06 од 18.12.2006. године произилази да се на предметној катастарској парцели налазе објекти изграђени без грађевинске дозволе. Тужени је, при том, нашао да је правилно првостепени орган ожалбеним решењем утврдио право коришћења подносиоцу захтева, као правном следбенику ранијег власника Б.Б. из ... на предметном земљишту применом одредбе члана 84. Закона о планирању и изградњи.

Код оваквог стања ствари, по оцени Управног суда, оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца. Ово са разлога, што је одредбом члана 84. став 1. Закона о планирању и изградњи, прописано да на неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној својини право коришћења има ранији сопственик, законски наследник, као и лица на која је ранији сопственик пренео право коришћења, у складу са законом.

Како је уведеном поступку утврђено да наведено градско грађевинско земљиште које је изузето из поседа ранијих сопственика, није приведено намени, ни протеком рока од годину дана од дана ступања на снагу Закона о планирању и изградњи, и да није донет план детаљне регулације, којим ће се тек утврдити детаљна намена предметне катастарске парцеле у смислу одредбе члана 69. став 2. и члана 70. Закона о планирању и изградњи, то по налажењу суда планирана намена према Генералном плану града Београда, није сметња да се утврди право коришћења на овој катастарској парцели, с обзиром на могућност да се овај део изузме из поседа тадашњег корисника, у складу са

важећим прописима. Наиме, одредбом члана 79. став 1. Закона о планирању и изградњи прописано је да остало грађевинско земљиште јесте изграђено грађевинско земљиште као и земљиште намењено за изградњу објеката у складу са законом, а које није одређено као јавно грађевинско земљиште.

Суд је ценио наводе тужбе, али налази да су исти без утицаја на оцену законитости оспореног решења, јер се њима не доводи у сумњу чињенично стање утврђено у управном поступку, нити се предлажу докази, који би да су били цењени довели до другачије одлуке у овој управној ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу члана 41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), а који се примењује на основу одредбе члана 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 17.03.2010. године, 23 У. 1948/10 (07)

Записничар
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа – судија
Зоја Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

БП